

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci

žalobkyně: L. K.

proti

žalované: Česká správa sociálního zabezpečení
sídlem 225 08 Praha 5, Křížová 25

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 28. 6. 2018, o zamítnutí námitek a potvrzení rozhodnutí žalované č. j. R-21.2.2018-426/X ze dne 21. 2. 2018, o snížení invalidního důchodu,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím ze dne 28. 6. 2018 č. j. X žalovaná Česká správa sociálního zabezpečení zamítla námitky žalobkyně a potvrdila své rozhodnutí ze dne 21. 2. 2018, kterým snížila podle ust. § 56 odst. 1 písm. e) a ust. § 41 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, od 18. 3. 2018 výši invalidního důchodu pro invaliditu III. stupně na invalidní důchod pro invaliditu II. stupně. Žalovaná vycházela z posudku Okresní správy sociálního zabezpečení v Bruntále ze dne 10. 1. 2018, podle kterého již žalobkyně není invalidní pro invaliditu III. stupně ani pro invaliditu II. stupně, neboť dle tohoto posudku byla podle ust. § 39 odst. 2 písm. a) zákona o důchodovém pojištění uznána od 10. 1. 2018 invalidní pro invaliditu I. stupně, když z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost o 40 %. Při svém rozhodnutí o námitkách žalobkyně vycházela žalovaná z nového posudku o invaliditě žalobkyně ze dne 25. 6. 2018, podle něhož se rovněž u žalobkyně jedná o invaliditu I. stupně v důsledku dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, jehož rozhodující příčinou je zdravotní postižení uvedená v kapitole XIII, oddílu E, položce 1c přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., podle které stanovil posudkový lékař České správy sociálního zabezpečení míru poklesu pracovní schopnosti 40 %.
2. Proti shora uvedenému rozhodnutí podala žalobkyně včasnou žalobu, ve které namítala, že posudkový lékař učinil závěr o neexistenci invalidity III. stupně v jejím případě, aniž by podrobněji zkoumal její zdravotní stav. Poukázala na to, že její aktivity jsou těžce omezeny a není schopna vykonávat soustavnou výdělečnou činnost. Posudkový lékař dle žalobkyně nevzal v úvahu, že se její zdravotní stav od doby provedení operace v roce 2016 zhoršil, nezabýval se novými skutečnostmi a nedbal ani na další léčebné postupy. Domáhala se proto, aby žalobou napadené rozhodnutí bylo zrušeno.
3. Žalovaná po provedeném dokazování navrhovala zamítnutí žaloby jako nedůvodné.
4. Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalované ze dne 28. 6. 2018 č. j. X, připojeným posudkovým spisem žalobkyně vedeným u Okresní správy sociálního zabezpečení v Bruntále, žalobkyní předloženými lékařskými zprávami a posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR (dále jen „PK MPSV ČR“) v Ostravě ze dne 6. 2. 2019 a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
5. Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného posudkového spisu žalobkyně i z připojeného spisu Krajského soudu v Ostravě sp. zn. 18 Ad 39/2016 vzal v daném případě krajský soud za prokázáno, že žalobkyni byl naposledy přiznán invalidní důchod na základě posudku PK MPSV ČR ze dne 9. 12. 2016, podle kterého byla žalobkyně uznána invalidní pro invaliditu III. stupně od 13. 1. 2016. Posudková komise tehdy dospěla k závěru, že žalobkyně pro dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav nebyla schopna práce a to ani fyzicky nenáročné, tento stav odpovídal invaliditě III. stupně, přičemž k tomuto závěru dospěla ze zpětného pohledu při nově zjištěných skutečnostech, tj. prodělané páteční operaci, ke které bylo přistoupeno v listopadu 2016. Dne 10. 1. 2018 byla u žalobkyně provedena kontrolní lékařská prohlídka se závěrem, že je nadále invalidní, avšak jedná se již o invaliditu I. stupně, neboť pokles pracovní schopnosti hodnotil posudkový lékař pověřený vypracováním posudku pro Okresní správu sociálního zabezpečení v Bruntále 40 % podle kapitoly XIII, oddílu E, položky 1c přílohy k vyhl. 359/2009 Sb.

Datum vzniku invalidity I. stupně stanovil posudkový lékař dnem 10. 1. 2018. Na základě tohoto posudku vydala žalovaná rozhodnutí ze dne 21. 2. 2018, kterým od 16. 3. 2018 žalobkyni snížila výši invalidního důchodu pro invaliditu III. stupně na invalidní důchod pro invaliditu I. stupně. Proti uvedenému rozhodnutí žalobkyně podala námitky, o kterých, jak shora uvedeno, rozhodla žalovaná žalobou napadeným rozhodnutím, přičemž vycházela z posudku lékaře České správy sociálního zabezpečení ze dne 25. 6. 2018, který dospěl ke stejnému závěru jako lékař pověřený podáním posudku pro Okresní správu sociálního zabezpečení v Bruntále. Rovněž tedy konstatoval, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII, oddílu E, položce 1c přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., podle které stanovil míru poklesu pracovní schopnosti 40 %. Napadeným rozhodnutím, jak již bylo shora uvedeno, pak žalovaná námitky žalobkyně zamítla a potvrdila své rozhodnutí ze dne 21. 2. 2018.

6. Jelikož rozhodnutí soudu v daném případě, kdy se jedná o dávku důchodového pojištění podmíněnou nepříznivým zdravotním stavem občana a jeho dochovanou pracovní schopností, je závislé především na odborném lékařském posouzení, vyžádal krajský soud odborný lékařský posudek PK MPSV ČR, pracoviště Ostrava, která je k podání tohoto posudku povolána přímo ze zákona podle ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., v platném znění. Z posudku této komise ze dne 6. 2. 2019 krajský soud zjistil, že vycházela při jeho vypracování ze zdravotní dokumentace žalobkyně vedená u praktické lékařky MUDr. J. Š. a jejího nálezu ze dne 5. 10. 2017, z nálezů neurochirurgických Fakultní nemocnice v Motole ze dne 8. 11. 2016, 5. 1. 2017, 16. 3. 2017, 11. 5. 2017 a 19. 10. 2017, z MR vyšetření MUDr. P. Z. ze dne 26. 9. 2017, z nálezů neurologie MUDr. S. N. ze dne 7. 11. 2017, kardiologie MUDr. Z. Č. ze dne 21. 11. 2017, 28. 11. 2017 a 11. 12. 2017, profesního dotazníku ze dne 26. 9. 2017, z propouštění zprávy z hospitalizace na neurologii ze dne 31. 1. 2018, z neurologických nálezů MUDr. S. ze dne 2. 5. 2018, 13. 7. 2018 a 12. 11. 2018, lékařských zpráv Fakultní nemocnice v Motole ze dne 18. 10. 2018 a Fakultní nemocnice v Olomouci ze dne 18. 12. 2018 a ze zprávy magnetické rezonance ze dne 16. 8. 2018. Jako rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně uvedla posudková komise chronický bolestivý syndrom bederní páteře se stavem po náhradě ploténky L4/5 a transpdikulární fixaci provedené v listopadu 2016 s přetrvávající závažnou dysfunkcí bederního úseku, s projevy kořenového iritačního a lehkého zánikového syndromu L5/S1 vpravo, kdy funkční postižení je středně těžké. Míru poklesu pracovní schopnosti stanovila posudková komise podle kapitoly XIII, oddílu E, položky 1c přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. 40 %. Dodala, že zdravotní postižení není takového stupně závažnosti a rozsahu, aby odůvodňovalo hodnocení podle položky 1d shora citované kapitoly, protože se nejedná o těžké funkční postižení páteře se závažnou poruchou dynamiky více úseků, se závažným postižením nervů, svalovými atrofiemi, parézami, poruchami hybnosti končetin a poruchami funkce svěřačů. Posudková komise MPSV ČR tedy učinila závěr, že k datu vydání žalobou napadeného rozhodnutí byla žalobkyně invalidní, přičemž se jednalo o invaliditu I. stupně ve smyslu ust. § 39 odst. 2 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů.
7. Krajský soud v souladu s ust. § 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“) při přezkoumávání napadeného rozhodnutí žalované vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného správního

orgánu. Přitom dospěl k závěru, že žalobkyně k datu vydání žalobou napadeného rozhodnutí 28. 6. 2018 byla invalidní, přičemž se jednalo o invaliditu I. stupně. Podle ust. § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění je totiž pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Podle odst. 2 téhož ustanovení, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu I. stupně, jestliže poklesla nejméně o 50%, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu II. stupně a jestliže poklesla nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu III. stupně. Pokles pracovní schopnosti u žalobkyně činil 40 % a tento závěr jednoznačně vyplývá z citovaného posudku PK MPSV ČR pracoviště Ostrava, o jehož úplnosti, správnosti a přesvědčivosti nemá krajský soud důvodu pochybovat. Posudková komise posuzovala zdravotní stav žalobkyně ve složení z posudkového lékaře a dalšího odborného lékaře – neurologa, tedy lékaře z oboru nemoci, která je dominantní v dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu žalobkyně. Její posudkový závěr je zcela shodný s posudkem lékaře Okresní správy sociálního zabezpečení v Bruntále ze dne 10. 1. 2018, jakož i s posudkem lékaře České správy sociálního zabezpečení podaným v rámci řízení o námitkách žalobkyně dne 25. 6. 2018. Posudek vycházel z veškeré zdravotní dokumentace žalobkyně a v diagnostickém souhrnu postihl veškerá její zdravotní omezení, kterými trpí, což ostatně žalobkyně při ústním jednání krajského soudu učinila nesporným. V řízení učiněná veškerá posudková hodnocení vyznívají ve stejném závěru, že u žalobkyně se jedná o postižení páteře se závažnou dysfunkcí bederního úseku, přičemž se jedná o postižení středně těžké s pooperačně stabilizovaným stavem. K datu vydání žalobou napadeného rozhodnutí 28. 6. 2018 tento dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav zapříčiňoval invaliditu I. stupně a za tohoto stavu žalovaná nepochybila, když napadeným rozhodnutím námitky žalobkyně zamítla a potvrdila své rozhodnutí ze dne 21. 2. 2018, jímž žalobkyni ode dne 18. 3. 2018 výši invalidního důchodu pro invaliditu III. stupně snížila na invalidní důchod pro invaliditu I. stupně.

8. Na základě výše uvedeného krajský soud v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. žalobu zamítl, neboť není důvodná.
9. Žádnému z účastníků nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobkyně v řízení úspěšná nebyla a žalovaná na jejich náhradu nárok ze zákona nemá (ust. § 60 odst. 2 s.ř.s. a ust. § 118d zákona č. 582/1991 Sb., v platném znění).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení.

Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Ostrava 14. března 2019

JUDr. Petr Indráček
samosoudce

Pro nepřítomnost soudce podle § 158 odst. 1 o.s.ř. podepsala
Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně